

ning til diskoteker. Det er en meget ensidig måde at takle problemet på. Regeringen bør anerkende dilemmaet, nemlig at restaurationsloven pålægger restauratørerne at holde ro og orden samtidig med, at de ikke må overskride racismeparagraffen. Det kan ikke være rigtigt, at man vælger at tage leverbødet fra restauratørerne, fordi man mener, at afvisning af unge med indvandrerbaggrund er urimelig. Dilemmaet er på sin vis dobbelt, uanset lovgivning eller ej, for ofte står diskotekerne i den situation, at hvis de giver de unge med anden etnisk baggrund adgang til diskoteket, mister diskoteket sit øvrige klientel. Med andre ord, så er det i lige så høj grad et spørgsmål om, hvad de øvrige kunders præferencer er. Har de lyst til at komme på et diskotek, hvor der også er adgang for unge indvandrere, som jo desværre ofte gør den øvrige danske befolkning utryg. »Man kan godt tvinge hesten til truget, men man kan ikke tvinge den til at drikke«.

Spørgeren mener ikke, at anvendelse af racismeparagraffen og fratagelse af bevillingen løser diskotekernes og de involverede parters problem. Racismeparagraffen er meget vanskelig at anvende, da den jo ikke har taget højde for, at andre etniske grupper har en anden adfærd, end den som er kendetegnende ved vores egen kultur.

Svar (24/3 04)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det synes at fremgå af begrundelsen for spørgsmålet, at det efter spørgerens opfattelse vil være urimeligt, hvis en restauratør for ikke at miste sit øvrige klientel ikke har mulighed for at afvise unge med anden etnisk baggrund.

Hvis en restauratør afviser gæster alene fordi de er af anden etnisk oprindelse, vil der efter min opfattelse være tale om direkte overtrædelse af lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v.

Ved grov eller gentagen overtrædelse af denne lov vil der formentlig kunne ske frakendelse af restauratørens alkoholbevilling. Frakendelsen sker i givet fald ved domstolene efter § 79 i straffeloven, hvorefter der ved dom for strafbart forhold kan ske frakendelse af en autorisation, hvis det udviste forhold viser en nærliggende fare for misbrug af stilingen.

Jeg finder det helt i orden, at restauratører i sådanne tilfælde kan miste deres alkoholbevilling. København skulle gerne vedblive med at være et internationalt centrum, hvor turister fra hele verden gerne vil komme.

Hvis en restauratør derimod afviser gæster, fordi der er begrundet formodning for, at de for eksempel vil optræde voldeligt, vil dette ikke være i strid med hverken restaurationsloven eller lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v., og der vil derfor ikke være grundlag for frakendelse af alkoholbevillingen.

Spm. nr. S 2776

Til udenrigsministeren (12/3 04) af:

Colette L. Brix (DF):

»Kan udenrigsministeren redegøre for, hvilke retningslinjer der findes for de udenlandske ambassader og konsulater, når danske virksomheder henvender sig for at få oplyst, hvilke andre danske virksomheder de kan gøre brug af?«

Begrundelse

Det er spørgerens indtryk, at man i Ukraine er tilbøjelig til fra den Danske Ambassade at henvise til Ukrainske leverandører.

Det kan virke underligt, at man fra dansk side ikke først orienterer sig om, hvilke danske leverandører der kan levere en efterspurgt ydelse. Det er forståeligt, at ambassaden ikke kan have en komplet list over alle danske aktører. For at fremme dansk erhvervsliv, ville det dog være på sin plads at have visse procedurer, som med mellemrum afdækkede, hvilke danske leverandører der findes på markedet, således at ordren kan gå til disse. Det er meget uheldigt for dansk erhvervsliv, hvis vi bliver udkonkurreret af vores »egne«.

Svar (24/3 04)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Retter danske virksomheder henvendelse til en dansk repræsentation og efterspørger bistand i opholdslandet, som f.eks. kræver inddragelse af advokater, oversættelsesbureauer, revisorer, speidører etc., henviser repræsentationen til flere